

قطعنامه برگزارکنندگان ۸ مارس ۲۰۰۹ سندج

کمیته برگزار کننده...

سه شنبه ۲۰ اسفند ۱۳۸۷

گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن!

در سال ۱۸۵۷ در شهر شیکاگو آمریکا زنان کارگر در اعتراض به شرایط غیرانسانی کار، به خیابان آمدند که توسط صاحبان و حامیان سرمایه داری به خاک و خون کشیده شدند، این روزیادآور مبارزات زنان برای شرایط بهتر و برابر است. مراسم بزرگداشت ۸ مارس در شرایطی برگزار می شود که نظام سرمایه داری دچار بحرانی جدید و سراسری شده که منجر به فجایع انسانی، تورم و بیکاری روز افزون گردیده و فقر و فلاکت را برای میلیونها انسان به ارمغان آورده است. زنان همواره قربانیان اصلی ادوار مختلف فجایع نظام طبقاتی بوده و هستند. این فجایع هنوز از طرف فرهنگ پدر و مردسالارانه و احکام ارتجاعی و توسط صاحبان زر و زور و تزویر بر زنان تحمیل می شود و از طریق رسانه ها و کانونهای تبلیغی و با وضع قوانین به اصطلاح مترقی توجیه و تحمیل می گردد. در تقابل با این سیستم، جنبشهای اعتراضی و برابری طلبانه علیه نابرابری اقتصادی که ریشه تمام مشکلات اجتماعی است شکل گرفته و پیوندی ناگسستنی با هم دارند. و با دادن هزینه های تحمیلی از قبیل زندان و شلاق و تبعید و فشار به مقاومت و مبارزه پرداخته و می رود تا پایه و اساس مناسبات عقب مانده را برای همیشه ریشه کن کند. همانا تنها راه رهایی، اتحاد طبقاتی و نابودی سیستم سرمایه داری می باشد. ما برگزارکنندگان ۸ مارس ۲۰۰۹ سندج ضمن گرامیداشت جانفشانیها و مبارزات برابری طلبانه و تلاش برای همبستگی جنبش زنان با جنبش کارگری و دانشجویی و سایر جنبشهای اعتراضی و برابری طلبانه، مطالبات خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

- ۱- ما خواستار حقوق انسانی برابر و دور از استثمار برای تمام زنان و مردان در عرصه های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و ... هستیم.

- ۲- هرگونه قوانین جنسیت محور و زن ستیزانه که زنان را از دستیابی به حقوق انسانی خویش محروم می کند، باید لغو گردد.

- ۳- حق ایجاد تشکلهای مستقل، تجمع، اعتراض، اعتصاب و غیره جزو حقوق پایه ای هر انسانی است و باید به رسمیت شناخته شود.

- ۴- هرگونه بازداشت، تهدید، پرونده سازی و اخراج فعالین جنبشهای زنان، کارگری، دانشجویی، معلمین و سایر فعالین اجتماعی را محکوم نموده و خواهان آزادی بی قید و شرط و فوری دستگیرشدگان هستیم.

- ۵- بازداشت فعالین کارگری و زنان: پدram نصرالهی، برهان سعیدی، سیدغالب حسینی و عبدالله خانی و شلاق زدن شیوا خیرآبادی و سوسن رازانی صرفا به دلیل شرکت در مراسم اول ماه مه را محکوم و احکام زندان آنان باید لغو گردد.

- ۶- اعمال هرگونه خشونت علیه زنان اعم از آزارجنسی، تحقیر و برخورد فیزیکی، رفتاری غیر انسانی است و باید جرم محسوب شود.
- ۷- پدیده زنان و کودکان خیابانی و بی شناسنامه از پیامدهای نظام سرمایه داری است و ما خواهان برخورداری زنان و کودکان خیابان از زندگی سالم و شایسته انسانی هستیم.
- ۸- کار خانگی ابزاری برای استثمار زنان است که باید به شکل کار اجتماعی درآید. در این شرایط نابرابر، پرداخت حقوق مکفی از جانب دولت را برای زنان خانه دار خواستاریم.
- ۹- قتل‌های ناموسی، اعدام، سنگسار و خودسوزی زنان از تبعات شوم فرهنگ عقب مانده و ضد انسانی مردسالاری است که باید لغو گردد.
- ۱۰- ما جنگ افروزی، مسابقه تسلیحاتی و تحریم های اقتصادی ناشی از بحران سرمایه داری، که بیشترین زیان آن متوجه توده های محروم جامعه مخصوصا زنان و کودکان می شود را محکوم می نماییم.
- ۱۱- لایحه چند همسری و ازدواج موقت که شکلی از تن فروشی رسمی است باید لغو شود.
۱۲. ۸ مارس باید به عنوان روز جهانی زن به رسمیت شناخته شود و در تقویم رسمی به عنوان تعطیل رسمی اعلام گردد.

کمیته برگزار کننده مراسم ۸ مارس ۲۰۰۹ سنندج